

גנזי המלך

ארבע כנסות

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת

154

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 03-6762226 מופץ בכל הארץ ב-90,000 עותקים

"קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם"

"ה' צדיק יבחן"

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

ארבעים שנה במדבר למען ענתה לנסתה לדעת את אשר בלבכה" (דברים ח). ואומר: "זכרתי לך חסד נעוריה אהבת כלולתיך לכתה אחרי במדבר בארץ לא ידועה" (ירמיה ב). (תורת האדם' קיז שער הגמול').

ולוא המכשולות היו משלימים כונת הבריאה והיה על ידם עולם התקון המושלם כבששת ימי בראשית. ואחז"ל: רבי יוסי אומר: "לא קבלו ישראל את התורה, אלא, כדי שלא יהא מלאך המות, שנאמר: "אני אמרתי אלקים אתם" (תהלים פב) וחבלתם מעשיכם "אכן כאדם תמותון" (ע"ז ה). הרי, דאפילו לאחר מעשה העגל השווה אותם לאדה"ר ומה לנו עוד! ומעתה יקשה להבין למה נכשלו ונפלו בני עליון אלו?

שאל מלך כוזר להחבר: "מה זאת שניסו אבותיכם את השם במדבר ולא האמינו בו? אילו אנחנו היינו שם וראינו כל הנסים כמו קריעת ים סוף וקבלת התורה מן השמים וירידת המן ומים מן הסלע ודאי לא היתה האמונה רופפת בנו ולא היינו חוטאים כמוהם". ויען לו החבר: "אתה מתמיה על חנם ומדמה אותנו חלושי דעת וחסרי גבורת הנפש להם גבורי כח ובעלי קומה, צא וחשוב, כמה עבירות אנו עוברים בכל יום? אין ספור והמה דור הדעה לא חטאו ככל ארבעים שנה כי אם עשרה במנין, ככתוב בתורת האלקים: "וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי" (במדבר יד). וכבר אחז"ל: 'אשרי הדור שעונותיו מועטים'.

גם באותם עשר עבירות היו החוטאים יחידים, כמו: "יצאו מן העם ללקט" (שמות טז) היו רק שנים - דתן ואבירם, המשך בעמ' 2 <<<

נסיונות ולא עמדו בהן אלא שבט לוי בלבד.

עכ"פ ידענו, שכל אותו הדור צדיקים היו בודאי, דאל"כ, הקב"ה לא היה מנסה אותם, ככתוב: "ה' צדיק יבחן" (תהלים יא). ואחז"ל: "אין הקב"ה מנסה את הרשעים, אלא את הצדיקים" (ב"ר לב ג). אלא שנכשלו ומעדרו רגליהם. ומצינו בכמה צדיקים שנתנסו ונכשלו ואעפ"כ צדיקים גמורים היו. כמ"ש חז"ל בדוד המלך ע"ה שאמר: "בחנוני ה' ונסני" (תהלים כו) וניסה אותו השי"ת בבת שבע ונכשל.

מובן פשוט, שגם דור המדבר דור דעה מקבלי התורה, כלולים בהאי קרא: "ה' צדיק יבחן". אלא, שלא זכו לעמוד איתן ולא נמצאו שלמים, מכאן, שלא היה בהם פגם יותר מזה, שלא נמצאו שלמים. וכן כתב הרמב"ן: "ולפיכך נתנסה אברהם, כדי שיהא מקבל עבודה זו החמורה ויהא שכרו קיים לעולם, שנאמר: "ויאמר בי נשבעתי נאם ה' כי יען אשר עשית את הדבר הזה" (בראשית כב). ולפיכך נתנסו ישראל במדבר, כדי שיהו מקבלין טורה הליכת המדברות ופחד המקרים לשמו של הקב"ה ולתורתו ויטלו שכר על הדבר, שנאמר: "ונכרת את כל הדרך אשר הוליקה ה' אלקיך זה

אמרו חז"ל: "קח את הלויים" זה שאמר הכתוב: "ה' צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנאה נפשו" (תהלים יא). "ה' צדיק יבחן" - אין הקב"ה מעלה את האדם לשררה, עד שבוחן ובודק אותו תחלה וכיון שהוא עומד בנסיונו הוא מעלה אותו לשררה. וכן את מוצא באברהם אבינו, נסהו הקב"ה עשר נסיונות ועמד בהן ואח"כ ברכו, שנאמר: "וה' ברח את אברהם בכל" (בראשית כד). וכן יצחק נסהו בימי אבימלך ועמד בנסיונו.. ואח"כ ברכו. וכן יעקב אבינו, נסהו בכל אותן הצרות.. "ויברך אותו" (בראשית כח). וכן יוסף באשת פוטיפרע.. ואח"כ יצא ונעשה מלך על שעמד בנסיונותיו.. אף שבטו של לוי, נתנו עצמן על קדוש שמו של הקב"ה.. וכיון שראה הקב"ה שכולם צדיקים נסה אותן ועמדו בנסיון, שנאמר: "אשר נסיתו במסה" (דברים לג). מיד אמר: "והיו לי הלויים" (במדבר ג מד"ר טו ט).

ויש להתבונן במ"ש: שניסה הקב"ה את הלויים שנאמר: "אשר נסיתו במסה". ובפרשת 'וזאת הברכה' פירש"י: 'שלא נתלוננו עם שאר המלינים' (דברים לג ח).

ולכאורה: הרי כתוב בפרשת בשלח: "ויסעו כל עדת בני ישראל... ואין מים לשותת העם: וירב העם עם משה ויקרא שם המקום משה ומריבה" (שמות יז). והנה, נסיון זה שצמאו למים היה לכל ישראל?

וצריך לומר: שמה שאמרו שניסה הקב"ה את בני לוי, היינו: שהשי"ת אמנם ניסה את כל ישראל, אלא שבני לוי עמדו בנסיון ושאר בני נכשלו. וכן בשאר נסיונות, שהקב"ה ניסה אותם בעשרה

גנזי המלך דברים הטעונים גיזה גנזי המלך דברים הטעונים גיזה

1 >>> המשך מעמ' 1

אלא שלפי גדולתם של ישראל כדור ההוא נתבעו כולם על חטא היחיד. גם משה ואהרן נכוו בגחלתם, כמ"ש: **"עַד אָנָּה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי"** (שמות טז). ואחז"ל: **"דְּאִמְרֵי אֵינְשֵׁי: 'בְּהָרֵי הַרְצָא לְקַי כְּרַבָּא'?"** (רש"י: **"קוֹץ הַגְּדֵל אֶצֶל הַכְּרוּב, כְּשֶׁבֵּא לְעַקְרוּ, פְּעָמִים שְׁנַעֲקֵר הַכְּרוּב עִמּוֹ וְנִמְצָא לֹקֵה בְּשִׁבְלוֹ. כְּלוֹמֵר: שְׁכַנֵּי רִשְׁעִי, לֹקֵץ עִמּוֹ"**) (ב"ק צב.).

ופירש"י: **"עַד אָנָּה מֵאַנְתֶּם" וּמִשֶּׁה וְאַהֲרֹן בְּכָלֵי**. וכן בהא דכתיב: **"וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת הָעָם בִּכְהָ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ אִישׁ לְפִתַּח אֹהֶלוֹ וַיַּחֲרֵ אַף ה' מֵאֵד" (במדבר יא) ואחז"ל: **"לְמִשְׁפַּחְתּוֹ" - עַל עֲסָקֵי מִשְׁפַּחְתּוֹתָיו** (שבת קל.), שנאסרו להם קרובות, שהיו מותרות להם קודם מתן תורה.**

נתבונן ונראה על מה היה החרון אף הגדול הזה: הנה, מדאוריתא היו מותרים גם לאחר מתן תורה, שהרי: **"גַּר שִׁנְתִּי, כְּקִטְן שְׁנוּלָד רֵמִי"** (יבמות מח.). ומסתבר, שקודם מתן תורה היו מקפידים לישא קרובות דוקא שלא יתערבו זרים במשפחה. וכן מצאנו בגדול הדור שנשא דודתו, כדכתיב: **"וַיִּלְךָ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת בַּת לֵוִי"** (שמות ב א) ומסתמא נהגו אחריו רבים. ואותם שהיו צריכים להוציא מדרבנן, היו מיעוטא דמיעוטא והם היו בוכים **"פִּתַּח אֹהֶלְיָהֶם"**. ואיך היו יכולים לשלוט בעצמן שלא יבכו?

נתאר לעצמנו: נשא אשה אחת או שתיים מקרובותיו וחיו בטוב במסירות ונאמנות והולידו בנים ובנות ועתה צריכים המה להתגרש והילדים גדולים וקטנים וגם יונקי שדים עומדים חסרי אונים ואינם יודעים היכן ילכו אם אחרי האיש, או אחרי האשה, או יתחלקו. בכל אופן, הענין נראה מר ומזעזע ביותר ומי גבר יכול להבליג ולהתגבר על עצמו שלא להוריד דמעות בשעה זו?! והוא מה שכתוב: **"הָעָם בִּכְהָ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ" עַל עֲסָקֵי מִשְׁפַּחְתּוֹתָיו "אִישׁ לְפִתַּח אֹהֶלוֹ"**. ועל בכיה זאת נחתם עליהם ועל זרעם לנצח בתורה הקדושה, שם רשעים. כמ"ש רש"י מהספרי עה"פ: **"וַיַּחֲרֵ אֶת הָעָם כְּמִתְאַנְנִים"** (במדבר יא) **"אִין הָעָם, אֵלָּא רִשְׁעִים"**. וגבר חרון אף ה' על כל ישראל. למה?

אך כבר אמרו חז"ל: **"כְּדֹאֲרֵי אֵינְשֵׁי: לְפֻם גַּמְלָא שִׁיחֵנָא"** (שכל אחד נידון לפי כחותיו) (כתובות טז). והנה, דור של יוצאי מצרים, שראו בעיניהם הנסים והנפלאות במצרים בים ובמדבר וקבלו התורה בהר סיני ומפי עליון שמעו: **"אֲנֹכִי"** (שמות כ ב) ו**"לֹא יִהְיֶה לְךָ"** (שם ג). גם פתח להם הקב"ה את השמים והראה להם כי

"ה' אָחָד וְשִׁמּוֹ אָחָד" "אִין עוֹד מְלַבְדּוּ", מוליכם בענני כבוד ומוריד להם מהשמים לחם אבירים, מזון מלאכי השרת ומשקה אותם מי הבאר ועוד ועוד אותות ומופתים בכל יום ובכל שעה.

ודאי שתמיהת מלך הכוזר עצומה וקיימת, אלא, שהוא טעה והשווה אותם ואת חטאיהם לאנשים פשוטים ילודי אשה כדורות האחרונים, אשר כל מגמתם ללעוס להנאתם, לחם ובצל. ולכן אמר: שאילו ראינו אנחנו את הנסים והנפלאות שהם ראו לא היינו חוטאים. ובזה טעה טעות גמורה, שבאמת, לפי השגתינו ומעוט דעתנו, אין אנו יכולים למצא גם בעשרה נסיונות אלו, שום חטא ועון. וכל חטאם היה, לפי שהקב"ה ניסה אותם בעשרה נסיונות ולא נמצאו שלמים.

וכן בזה"ק פ' תולדות, ר"י פתח ואמר: **"ה' צְדִיקִים יִבְחֵן"**, קוב"ה מדקדק עם צדיקים תדיר בכל עובדין דאינון עבדין, בגין דידע דלא יסטון לימינא ולשמאלה ובגין כן אבחיז לון, לא בגיניה, דהא איהו ידע יצרא ותוקפא דמהימנותא דילהון, אלא, בגין לארמא רישיהון כד"א (ישעיה ס"ב), **"הָרִימוּ נְסִי: שְׂאוּ נְסִי"**. אוף הכי, קוב"ה בגין לארמא דגלא דצדיקיא, איהו בחיז לון לארמא רישייהו בכל עלמא. רבי אלעזר אמר: **"כֹּל מַה דְּעֵבִיד קִבְ"ה בְּדִינָא, אִיהוּ בְּגִין לְדַכָּאָה לַהֲהִיא נִפְשָׁא לְאִיִּיתָאָה לָהּ לְעֵלְמָא דַּתִּי, (וּבְגִין כֵּךְ קִבְ"ה כֹּל עוֹבְדֵי), (נ"א בְּגִין דְּכֹל עוֹבְדֵי דְקִבְ"ה) אִינוּן בְּדִינָא וְקִשּׁוּט וּבְגִין לְאֵעֲבֵרָא מִנִּיהּ הֵהוּא זִוְהָמָא, דְּקִבְלִילַת בְּהַאי עֵלְמָא. וְעַל דָּא אַתְבֵּר הֵהוּא גּוֹפָא וְאַתְדַּכִּיאַת נִפְשָׁא. וּבְגִין כֵּךְ קִבְ"ה עֵבִיד לַהֲהוּא זְכָאָה, דִּיִּסְבּוּל יִסּוּרִין וּמְכַאֲוִבִין בְּהַאי עֵלְמָא וַיִּתְנִקֵי מְכַלָּא וַיִּזְכֵּה לְחַיֵּי עֵלְמָא וְעַל דָּא כְּתִיב: "ה' צְדִיקִים יִבְחֵן" (תהלים יא ה) (זוהר חלק א קפא.) ע"כ.**

הנה, זה היה כל תכלית הנסים והנפלאות והנסיונות, למען יגבהו לבם בדרכי ה' ויחיו חיים רוחניים טהורים, שאינם קשורים בחומר טבעי הגוף העכור ותולדותיו. הוא מה שאמר הכתוב:

"אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹקִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כָּלְכֶם" (תהלים פב) אבל לא נמצאו שלמים, כי מעדה קרסולם ונפלו ממדרגתם ופנו אל החושים החומריים וחפצי גופם במעט וזהו מה שסיים הכתוב: **"אֲכֵן כְּאֲדָם תִּמּוּתוּן וְכַאֲחַד הַיְשָׁרִים תִּפְלוּ"** כאדם הראשון שלאחר החטא!

מכל מקום, גם לאחר חטאו בעץ הדעת, חטא, אשר אם נחיה אלף שנה בהתבוננות בזה, לא נשיג מה חטא היה שם. וכן בדור המדבר, על אף שבכל הנסיונות לא נמצאו שלמים, עליהם נאמר: **"אֶסְפּוּ לִי"**

"חֲסִידֵי כְּרִיתִי בְּרִיתִי עֲלֵי זִבְחִי" (תהלים נ). וכן הוא אומר: **"זְכַרְתִּי לְךָ חֲסֵד נְעוּרַיִךְ אֲהַבְתָּ כְּלִילֹתֶיךָ לְכִתְּךָ אַחֲרַי בְּמִדְבָּר"** (ירמיה ב) והוא כמו שכתוב: **"אַחֲרַי ה' אֱלֹקֵיכֶם תִּלְכוּ"** (דברים יג) ודי ברמז זה לבדו להבינו בינה, מה גדולים היו אלו הענקים. ומה גם שהקב"ה קורא אותם: **"חֲסִידֵי כְּרִיתִי בְּרִיתִי"** שכתרו עמו כביכול ברית ומה לנו עוד בזה!

ולכשתבונן נבין, שכל הנסיון לדור דעה היה, שלא קבלו היסורים **"בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב"**.

וכן מפורש בחובות הלכות וז"ל: **"וְהַשְּׁבַע וְעֵשְׂרִים: חֲשׁוֹן הָאָדָם עִם נַפְשׁוֹ, כְּשֶׁתְּבֵּא עֲלָיו רַעָה בְּגוֹפוֹ, אוּ בְּמִמוּנּוֹ, אוּ בְּעִנְיָן מְעִינִיּוֹ וַיִּקְבַּל הַכֹּל מֵאֱלֹקָיו בְּשִׂמְחָה. וַיִּסְבּוּל סָבַל - רוּצָה דִּין הָאֱלֹקִים! וְלֹא סָבַל - מֵהַתְקַצֵּף עַל גִּזְרָתוֹ. כְּמ"ש: "וַיִּחְכְּתֵי לָהּ הַמַּסְתִּיר פְּנֵי מִבֵּית יַעֲקֹב וַיְקַוִּיתִי לוֹ" (ישעיה ח) וְלֹא יִהְיֶה כְּמִי שֶׁנֶּאֱמַר עֲלָיו: "וַיִּהְיֶה כִּי יִרְעַב וְהִתְקַצֵּף וְקָלַל בְּמַלְפוֹ וּבְאֱלֹקָיו וּפְנֵה לְמַעְלָה" (שם) וְדַע אַחֲרַי: כִּי הָעֶשֶׂר נִסְיוֹנוֹת שֶׁנִּסְּהָ הַמָּקוֹם אֶת אַבְרָהָם אֲבִינוּ, לֹא הֵיוּ מִשְׁבַּחִים לוֹ - עוֹמְדוֹ בְּהֵם, לוֹלִי שֶׁהִיא מְקַבֵּל הַכֹּל מֵאֱלֹקָיו בְּרִצּוֹן וּבְטוֹב לֵבָב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "וּמִצְּאֵת אֶת לִבָּבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיהָ" (נחמיה ט). וַיּוֹצֵא מִצְרַיִם לֹא נִתְחַיְבוּ לְהֵאשִׁימָם וְלִהְיוֹתֵיהֶם בְּמִדְבָּר, אֵלָּא, עַל הַתְקַצֵּפִים וְשֶׁלֹּא הָיָה לָבֶם טוֹב עִם הָאֱלֹקִים וְעַם נְבִיאָו, כְּמוֹ שֶׁאֵמַר: "וַיִּפְתְּחוּהוּ בְּפִיהֶם וּבְלִשׁוֹנָם יִכְבְּרוּ לוֹ וְלָבֶם לֹא נִכְחוּ עִמּוֹ" (תהלים עח) וּפְעָמִים רַבּוֹת הָיוּ מְרִאִים מְרֵם וּמְרִיִים בְּאֱלֹקִים וְהַפְרַת בְּרִיתוֹ, כְּאִשֶׁר תִּמְצָאֵם בְּכָל עִנְיָן מֵאִוִּים לְשׁוֹב מִצְרַיִם וְהַדּוּמָה לָזֶה. וְהַסְבֵּל הַטּוֹב - מְדָה טוֹבָה. וְהַסְבֵּל שְׁבַעֲלֵיו מוֹכַרְח בּוֹ - אִין לְבַעֲלֵיו שֶׁכֵּר עֲלָיו וְלֹא מַחִילָה בּוֹ" (חשבוני הנפש ח ג).**

הרי, שלא היה לדור ההוא אשמה אחרת ממה שלא היה לבם טוב עליהם בקבלת יסורי הרעב והצמא וכן שאר הנסיונות. ולא שסרו מאחרי ה' בפועל, אדרבה כתוב עליהם: **"וַיִּפְתְּחוּהוּ בְּפִיהֶם"** (תהלים עח) אלא, ש**"לָבֶם לֹא נִכְחוּ עִמּוֹ"**, כאברהם אבינו, שנאמר עליו: **"וּמִצְּאֵת אֶת לִבָּבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיהָ"** (נחמיה ט). הרי, שהתביעה על ענקים אלו היתה, שלא נמצאו שלמים בלבם בקבלת היסורים כאברהם אע"ה ולא יותר.

מכל זה לדידן: אם ח"ו באו יסורים על אדם, יחשוב ויתבונן כי לא ירויח כלום מזה שיצטער, אבל יפסיד הרבה מאד, כמ"ש בחובות הלכות: **"וְהַסְבֵּל הַטּוֹב - מְדָה טוֹבָה. וְהַסְבֵּל שְׁבַעֲלֵיו מוֹכַרְח בּוֹ, אִין לְבַעֲלֵיו שֶׁכֵּר עֲלָיו וְלֹא מַחִילָה בּוֹ" ע"כ.**

מעשי גדולים

'רַב שְׁמַחַל עַל כְּבוֹדוֹ'

כך שכנע סניגורן של ישראל את הקב"ה למחול לבניו בחג השבועות

של ישראל שהרי 'מֶלֶךְ שְׁמַחַל עַל כְּבוֹדוֹ אֵין כְּבוֹדוֹ מְחוּל' (קדושין לב:). אבל היום, זמן מתן תורתנו, הרי אתה בבחינת 'רַב' ובידך למחול ולסלוח שכן 'רַב שְׁמַחַל עַל כְּבוֹדוֹ מְחוּל'.

פעם, בעצומו של חג השבועות, פנה רבי לוי יצחק מברדיצ'ב אל רבונו של עולם ופתח ואמר לפניו: "רבונו של עולם! בראש השנה אתה בבחינת מלך, מלכו של עולם ומצד הדין אין אתה יכול למחול ולסלוח על עוונותיהם

עלי הגיון

'הַפֶּל מוֹדִים בְּעֶצְרַת דְּבַעֲיָנָן נְמִי לָכֶם'

הרבה שמות לחג. אחד מהם 'עֶצְרַת' על שום מה?

וממילא לא יכל או להקרא - 'עֶצְרַת' שכן משמעותו של החג לא היתה עצירה ממלאכה בלבד. על השם הזה 'עֶצְרַת' אומרת הגמרא במסכת ביצה (דף טו.): 'הַפֶּל מוֹדִים בְּעֶצְרַת דְּבַעֲיָנָן נְמִי לָכֶם' למה דוקא בחג זה ולמה בשמו 'עֶצְרַת'? משום הקשר שבין שם זה למלאכה. כשעלה משה למרום לקבל את התורה התנגרו לכך המלאכים וטענו לפני הקב"ה: 'חֲמֻדָּה גְּנוּזָה, שְׁגִנוּזָה לָךְ תִּשַׁע מֵאוֹת שְׁבַעִים וְאַרְבַּעָה דוֹרוֹת קוֹדֶם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, אֲתָה מִבְּקֵשׁ לִיתְנָה לְבָשָׂר וָדָם... אָמַר לְפָנָיו: 'רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תוֹרָה שְׂאֵתָה נוֹתֵן לִי, מַה כְּתִיב בָּהֶ? ... כְּלוֹם אֲתֵם עוֹשִׂים מְלָאכָה?'! מכאן שהתורה ניטלה מן המלאכים וניתנה לנו רק משום שאנחנו בני אדם, שבין השאר עושים מלאכה ולפיכך 'בְּעֶצְרַת דְּבַעֲיָנָן נְמִי לָכֶם' - צריכים להטעים ולהדגיש בחג הזה גם את ה'לָכֶם' האנושי, שאלמלא הוא, לא היינו מקבלים את התורה. ■

מדוע נקרא חג השבועות גם בשם 'עֶצְרַת'? בעל ה'קדושת לוי' מסביר: שלכל החגים יש שתי צורות של עבודת הבורא: האחד: בעשיית המצוה הקשורה בחג, כמו אכילת מצה בפסח. והשנייה: איסור עשיית מלאכה. רק לחג השבועות יש צורה אחת בלבד של מצוה והיא מתבטאת באיסור עשיית מלאכה בלבד. דכן נקרא חג השבועות 'עֶצְרַת' כלומר: עצירה ממלאכה בלבד. וטעם נוסף: שלימי הפסח וסוכות יש גם חול המועד המותר במלאכת דבר האבד, אבל לשבועות אין אלא יום אחד שאסור גם בדבר האבד, משום כך נקרא הוא 'עֶצְרַת' שעוצרים בו מכל מלאכה אפילו מלאכת דבר האבד. ומוסיף על כך ה'קרבן לעני': שמשום כך אנו מוצאים את השם הזה בגמרא ולא בתורה, משום שקודם לכן, לפני תקופת הגמרא, לפני חרבן בית המקדש, היתה מיוחדת לו לחג זה, מלבד עשיית מלאכה, עוד מצוה אחת - מצות שתי הלחם

רות

"עִמָּךְ עִמִּי"

הנשמות הנוכריות שהסכימו לקבל את התורה הם הגרים

מן הכלל גם בין הגוים וגם בין היהודים? בודאי שהיו. אותן נשמות מעם ישראל שסרבו לקבל את התורה הם אלה שהשתמדו והפכו, במהלך הדורות, למומרים. וגרי הצדק, הם אותן נשמות בודדות בין אומות העולם, שענו בחיוב להצעה של הקב"ה. וזהו הקשר שבין גרי הצדק לבין חג מתן תורה. ■

אחד מגרי הצדק המפורסמים היה אברהם בן אברהם, הגרר פוטוצקי, שנעקד על קדוש השם ביום טוב שני של שבועות תק"ט. פעם, כשנפגש עם ה'חפץ חיים' אמר לו: "כשהקב"ה סבב בין האומות להעניק להם את התורה הם סרבו לקבלה ורק בני ישראל אמרו: 'נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע' (שמות כד). האם לא היו יוצאים

פרשת 'במדבר'

"בְּמִדְבַּר סִינַי"

'כל מי שאינו עושה עצמו כמדבר - הפקר, אינו יכול לקנות את החכמה והתורה'

פנינים לפרשה

'כתוב: "אלה המצות" וסמך ליה: "במדבר" לומר - אם אין אדם משיעצמו כמדבר אינו יכול לידע תורה ומצוות' (בעל הטורים).

ידועים דברי הר"ן במהות גדר קדושי אשה: 'מכיון שהיא מסכמת לקדושי האיש, היא מבטלת דעתה ורצונה ומשוי נפשה אצל הבעל כדבר של הפקר והבעל מכניסה לרשותו' (נדרים ל.).

וזהו שאומר המדרש: 'כל מי שאינו עושה עצמו כמדבר - הפקר, אינו יכול לקנות את החכמה והתורה'. על האדם להפקיר עצמו, כלומר: לסלק רשות עצמו ולהתבטל לגמרי אל התורה, או אז תוכל התורה לשרות בו ורק על ידי כך יוכל לקנות את קניניה. (בעל 'ישמח ישראל' מאלכסנדר).

"שאו את ראש פל עדת בני ישראל" (א ב)

'מתוך חיבתו לפניו, מונה אותם כל שעה' (רש"י).

הנה, המנין אינו מעיד ומלמד רק על החיבה שרוחש המונה לדבר הנמנה, אלא על ידי כך גם מקבל הדבר הנמנה תוקף וחשיבות. אכן, על ידי מנין בני ישראל יקבלו ישראל חשיבות ועל ידי כך לעולם לא יהיו בטלים, שהרי כלל נקוט בידינו: 'כל דבר שבמנין, אפילו כדרכנו, לא בטיל' (ביצה ג:).

כרם, היות וכלל זה הוא דרבנן, לכן ציוה ה' שיהא

'דבר שבמנין' וכיון שהיה ציווי לעשותו 'דבר שבמנין' כי אז יש לומר שגם מדאורייתא לא בטיל.

הקשו התוספות (ב"מ ו: ד"ה קפ"ז): לגבי קפ"ז אחד מן המנויים - שאמנם

שכן בה כלולים כל האיברים והעצמות של הגוף.

נמצא, שחלקו של האב - עצם הלוח קיים בכך לעולם ולכן מתייחס האדם מישראל אל האב. לעומת זאת, אומות העולם שאינם קמים לעתיד לבוא, לא נותר מגופם מאומה והעיקר בהם הוא הכח הבא מן האודם, אשר כלה בטבע. (מפירושי הגר"א).

"אלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר ה' את משה בהר סיני" (א ג)

"אלה תולדת אהרן ומשה" - ואינו מזכיר אלא בני אהרן ונקראו: "תולדת משה" לפי שלמדן תורה. מלמד; שכל המלמד את בן חברו תורה, מעלה עליו הכתוב כאלו ילדו' (רש"י).

ולכאורה, מפני מה בני אהרן בלבד נקראו "תולדת משה"? והלא כל ישראל הריהם "תולדת משה" שהרי משה לימד תורה את כל כלל ישראל ולא רק את בני אהרן?

כרם, שנינו: 'אבדתו ואבדת אביו, אבדתו קודמת. אבדתו ואבדת רבו, שלו קודמת. אבדת אביו ואבדת רבו, של רבו קודמת, שאביו הביאו לעולם הזה ורבו שלמדו חכמה מביאו לחיי העולם הבא. ואם אביו חכם, של אביו קודמת.

היה אביו ורבו נושאין משאוי, מניח את של רבו ואחר כך מניח את של אביו. היה אביו ורבו בבית השבי, פודה את רבו ואחר כך פודה את אביו. ואם היה אביו חכם, פודה את אביו ואחר כך פודה את רבו' (ב"מ לג:).

ופסק הרמ"א (יו"ד רמב לד): ש'אם אביו חכם, של אביו קודמת' אף על פי שאינו שקול בחכמה כרבו וביאר הט"ז: דבפדיון ופירוק משא דיש צער הגוף מועיל לאביו כשהוא חכם אע"פ שאינו

כדבר שהוא מדרבנן אינו בטל ברוב, מחמת שהוא 'דבר שבמנין' אבל כדבר שמדאורייתא אף 'דבר שבמנין' בטל?

כרם, לפי הדברים שלעיל מיושב הענין. שהרי כל מה ש'דבר שבמנין' בטל מהתורה הרי זה משום, שאצל התורה אינו חשוב. ואולם לגבי מעשר, שהתורה ציוותה למנות כל אחד לבדו ולמנות העשירי, אם כן התורה עצמה עשתהו ל'דבר שבמנין' וממילא לא בטל אף מהתורה.

"למשפחתם לבית אבתם" (א ב)

על שום מה מתיחסים ישראל ל'בית אבתם' אל האב ואילו באומות העולם מצינו שמתיחסים אל האם? וכגון: שנאסרו בעריות דוקא מצד האם.

שנינו: 'שלשה שותפים יש באדם, הקב"ה ואביו ואמו. אביו - מזרע הלובן שממנו עצמות וגידים וכו'. אמו - מזרעת אודם שממנו עור ובשר וכו' (נדה לא.).

והנה, במות האדם תחילה נרקב גופו,

דהיינו: העור והבשר ולאחר זמן נרקבים גם העצמות והגידים. ואולם, גם לאחר שנרקבים גופו ועצמותיו, נותרת עצם אחת - הלוח, שאינה נרקבת לעולם, ולעתיד לבוא יקום ממנה האדם לתחיה,

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

"פֶּקֶד כָּל בְּכֹר זָכָר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה" (ג מ)

'משיצא מכלל ספק נפלים' (רש"י).
לעיל (ג טו) לגבי שבט לוי נאמר:
"פֶּקֶד אֶת בְּנֵי לְוִי... כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ"
ופירש רש"י: **'משיצא מכלל נפלים'.**
ויש לדקדק: מפני מה לא כתב **'ספק נפלים'** כדרך שכתב כאן במנין הבכורים?

ברם, במנין שבט לוי נאמר: **'וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל פִּי ה' "** (טז). ופירש רש"י: **'הלך משה ועמד על פתח האוהל והשכינה מקדמת לפניו ובת קול יוצאה מן האוהל ואומרת: "כך וכך תינקות יש באוהל זה". לכך נאמר: "על פי ה' "**

ולפי זה, במנין הלויים היו צריכים להמתין שלשים יום כדי שיצאו מכלל נפלים ודאי, שהרי כדי לצאת מכלל **'ספק נפלים'** לא היו צריכים להמתין שלשים יום, כי מי איכא ספיקא קמיה שמיא?! לעומת זאת, במנין הבכורים, שלא היה **'על פי ה' "**, היה צריך למנותם מבן חדש כדי לצאת אף מ**'ספק נפלים'**. (לוית חז).

כלל נקוט בדינינו: **'המוציא מחברו עליו הראיה'** (ב"ק לה:).

והנה, הפסוק לעיל עוסק בפקודת הלויים, אשר פוטרים את בכורי ישראל מפדיון חמשה סלעים לכהן. לפיכך, אף שהלוי הוא ספק נפל, הרי בכור ישראל שכנגדו, המוחזק בחמשה סלעים, אומר לכהן כי עליו להביא ראיה שהלוי הוא ודאי נפל ואז יתן לו חמשה סלעים.

על כן פירש רש"י: **'משיצא מכלל נפלים'** כלומר: ודאי נפל פוטר בכור ישראל שכנגדו ואפילו הוא ספק נפל. לעומת זאת, הכתוב כאן עוסק בחיוב פדיון של בכור ישראל. והנה, רק בכור ודאי חייב אביו בפדיונו, אולם אם הבכור הוא ספק נפל כי אז אבי הבן הבכור המוחזק בחמשה סלעים יכול לבוא בטענת **'המוציא מחברו'** אל הכהן, הבא ראיה שבני לאו נפל הוא ואתן לך חמשה סלעים.

על כן פירש רש"י: כי חייב בפדיון משיצא אפילו מכלל **'ספק נפלים'**. (הר צבי). ■

'לְדוֹ'. (העמק דבר).

"וַיָּמַת נָדָב וָאֶבְיָהוּא לְפָנֵי ה'... וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם" (ג ד)

'אם היו להם בנים לא מתו' (ילקוט שמעוני בראשית יז פא). הכיצד?

בפשטות יש לומר: כי אילו היו להם בנים והיו הבנים צדיקים, כי אז זכות הבנים שלא חטאו היתה עומדת לאביהם. לפי שהבנים צדיקים לאב שגדלם לתורה ולעבודה ועל כן היה הקב"ה מותיר את אבותיהם בחיים כדי שיוכלו לחנך את בניהם.

ואפשר לבאר באופן אחר: שנינו: **'לא מתו בני אהרן אלא על ידי שהורו הלכה בפני משה רבן. יש אומרים: שתויי יין נכנסו למקדש. יש אומרים: שלא נשאו אשה, דכתיב: "וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם" ' (ויק"ד).** ואפשר לפרש ששני הטעמים הראשונים יסוד ושרש אחד להם: **'ובנים לא היו להם'.**

הנה, אין אדם מרגיש בחוש את ענין כבוד אביו וכבוד רבו עד שהוא עצמו נהיה אב לבנים. כאשר יש לאדם בנים משלו, אזי יכול הוא להבין אל נכון כבוד אב וכבוד רב מהו, שכן אם בנו או תלמידו מתנהגים עמו שלא כראוי אזי הוא מקפיד עליהם ומתוך כך יכול הוא ללמוד ולחוש כיצד יש לכבד את רבו ואת אביו שלו.

לפיכך, כיון שלנדב ואביהוא לא היו בנים, היו הם פגומים במעלת כבוד אב ורבו מתוך כך באו לידי קולא וזילותא בכבוד רבם והורו הלכה בפניו ואף לא נהגו בכבוד הראוי לכבוד שמים עד שנכנסו למקדש שתויי יין. וזהו שאומר המדרש: **'אם היו להם בנים לא מתו'** שכן אז לא היו באים לידי חטא של לזולל בכבוד רבם ובכבוד שמים. (חתם סופר).

שקול כרכו (ואמנם, לגבי אבידה, שהיא דבר ממון, אין מועיל להקדימו, עד שיהא שקול כרכו).

ונראה להוסיף ולומר: שאף אם אביו חכם, אך אם הוא גם תלמיד של רבו של בנו, אזי רבו קודם ששניהם חייבים בכבודו.

ולפי זה יש לפרש ולומר: שודאי כל ישראל היו חייבים בכבודו של משה כתלמידים. אלא באה התורה ללמדנו, שאף בני אהרן, שאביהם היה גם חכם וגם בכבודו של משה במקום שחייבים בכבוד אביהם - בכל זאת נחשבו **'תולדות משה'** וחייבים בכבודו. ומדוע? לפי שאף אהרן עצמו חייב בכבודו של משה.

וזהו שאמרה תורה: **'אֵלֶּה תוֹלְדֹת אֶהְרֹן וּמֹשֶׁה - נִקְרְאוּ תוֹלְדֹת מֹשֶׁה לְפִי שְׁלֹמֹן תוֹרָה'** ולכן חייבים בכבודו של משה לפני כבוד אביהם. וכל כך למה? לפי ש**'דָּבָר ה' אֵת מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי'** ואם כן, כל כלל ישראל ואף אהרן בתוכם, נחשבים תלמידיו של משה וחייבים בכבודו. ולפיכך, אף אם אחר כך לימד אהרן תורה את בניו ואת הזקנים, מכל מקום חייבים היו בכבודו של משה קודם לכבודו של אהרן, שאף אהרן עצמו תלמידו וחייב בכבודו. (החיד"א).

באופן אחר ביאר הנצי"ב דברי חז"ל: **'כָּל הַמְּלַמֵּד אֶת בְּן חֲבֵרוֹ תוֹרָה, מַעֲלָה עָלָיו הַפְּתוּב כְּאִלוֹ יִלְדוֹ'** (סנהדרין יט:). הדברים אמורים בעיקר לגבי חכמת התלמוד, אשר אז נעשה האדם כבריה חדשה וכאילו נולד מחדש.

והנה, בעת היותם במדבר עסקו ישראל בעיקר בתורה שבכתב ולא בתורה שבעל פה ורק בבואם לעבר הירדן ביאר משה לפני כל ישראל גם את כל התורה שבעל פה. לעומת זאת, בני אהרן היו נעלים משאר ישראל ועסקו בתורה שבעל פה מפי משה אף בהיותם במדבר. לפיכך, בהיותם במדבר סיני נאמר: **'אֵלֶּה תוֹלְדֹת אֶהְרֹן וּמֹשֶׁה'** נקראו בני אהרן: **'תולדות משה'**. אמנם, לאחר מכן, כאשר לימד משה את כלל ישראל גם את התורה שבעל פה, נקראו אף הם **'תולדות משה'**, שהרי **'כָּל הַמְּלַמֵּד אֶת בְּן חֲבֵרוֹ תוֹרָה, מַעֲלָה עָלָיו הַפְּתוּב כְּאִלוֹ'**

שירותי כח אדם וסיעוד

- עובדים זרים מכל העולם
- טיפול בקשישים, מוגבלים ונכים במסגרת חוק הסיעוד של ביטוח לאומי
- מטפלים למשך 24 שעות - אפשרי ללא לינה ● מענה מידי לכל פניה

08-9356686 נ"ח: 050-2333333 רח' הרצל 96 רחובות, מיקוד: 76548 raz2004@bezeqint.net 204-704-700-1 פקס: 08-9356686

בס"ד

היו נכונים ליום סגולה

ישועות

מופלאות ועצומות וניסים גלויים

כהבטחתו של הגה"צ המקובל רבי יצחק כדורי זצוקלה"ה ועוד גדולי ישראל:
 "ישועה נצחית מופלאה למעלה מדרך הטבע" לכל מי שיפקוד תפילה על ציונו הקדוש
 של התנא האלוקי, מפרש המשנה, רבן ומאורן של ישראל

מקן רבינו עובדיה

מברטנורא ז"ע

ביומא דהילולא רבה יום ראשון ג' סיוון הבעל"ט

אשר כיהן כראש רבני ירושלים ומנוחתו קודש במערה שלמרגלות הר הזיתים והכותל
 המערבי והנודע בשם מרן 'החיד"א', 'הבן איש חי' וגדולי ומקובלי הדורות בירושלים
 כמקום המסוגל לישועות ולניסים גלויים ממש.

חולים שנתרפאו • מציאת זיווג • פרנסה מהשמים • זרע של קיימא
 רבבות פקדו את הציון הקדוש אשתקד ונושעו בדבר ישועה ורחמים

וכבר פורסם בשמים של צדיקי עולם כי "בהתאספות המוני בית ישראל בקברו אות הוא
 משמים כי חפץ ד' לפקוד את עמו ולהחיש גאולת ישראל".

עצרת תפילה מרכזית בשעה 5:30 אחה"צ בראשות גדולי ישראל
הזדעות חשובות למתפללים:

*לאור הנהייה ההמונית אשתקד, הערכות מיוחדת השנה לקליטת ואבטחת רבבות אלפי ישראל,
 בראשותם של גדולי ומאורי ישראל שליט"א:

- חברת "אגוז" תתגבר את קווי התחבורה לכותל במהלך כל יום ההילולא. ירידה תחנה אחת לפני הכותל.
- למערת הציון ניתן להגיע גם בהליכה רגלית כ-5 דקות מהכותל דרך מרכז המבקרים של "עיר דוד".
- יתוגברו מאוד ה"שאטלים" - הסעות חינם במיניבוסים מהכותל המערבי עד לציון הלך וחזור.
- אבטחה מתוגברת של כוחות הבטחון בכל האזור לאבטחת המוני המתפללים ביום ההילולא.
- בסיוע עיריית ירושלים הורחב מתחם נשים בהפרדה מוחלטת כיאה למקום קדוש, כולל גישה עד לקיר הציון הקדוש.
- שתיה קרה וכיבוד קל יוגש במקום במהלך כל היום, בסיוע ארגוני החסד ותרומות מפעלים שונים.
- לביורורים נוספים מופעל "מוקד מידע" מרכזי בטלפון: 052-7672792

יעמדו על הברכה

רפואה שלמה מהרה
לרבקה בת אביגיל	רפואה שלמה
לאפרת נורמה דימנטנה
בת עליזה ליהו
לעילוי נשמת
רבי יוסף בן יוסף
ת.נ.צ.ב.ה.	מיטל בת שרה
לידה כלה
לעילוי נשמת
נעמי בת רינה	מארקו בן אלירה
יזכה להיות צדיק ויראה
שמים ופרנסה בשפע
רפואה שלמה
למסעודה בת ליהו	רפואה שלמה
לאיטליה בת צ'לסטה
רפואה שלמה
לאלאונורה בת אדה	לעילוי נשמת
יוסף בן אמיליה
חזרה בתשובה שלמה
לדניאל בן מזל וחבריו	סטימיו בן אמברה
שיזכה לחזור
בתשובה שלמה
אוג'ניו בן צ'ינציה אסתר
להצלחה בעסקיו	מישאל בן רינה
שיזכה לחזור בתשובה
שלמה
- אילן חי בן ג'לסינה ושותפיו
שיזכו לחזור בתשובה שלמה

כל המעונין לזכות ולרית שותף בהצבת 420,000 עמודי התורה של 'גנזי המלך'
 בכל שבוע, יתרום 500 שקלים לע"ן, רבואה, זיווג, הצלחה, פרנסה, זרע חי וקיים וכו'
 ויקבל פרסום בקוביה כדלעיל.
050-6500666 03-6762226

נסיעה לקברות הצדיקים

עם הרב אמנון יצחק

זכאי
 "חי כפליים"
50%
 הנחה

ביום רביעי יג' סיון 30.05.07
 יציאה בשעה 7:30 בדיוק

קבר רבי מאיר בעל הנס, ר' עקיבא, הרמח"ל	11:30 טבריה
הרצאה של הרב אמנון יצחק שליט"א	13:00 כינר
ארוחת צהרים כיד המלך	14:30 כינר
קבר רבי יונתן בן עוזיאל	17:00 עמוקא

הרצליה, כפר סבא, רעננה - גב' סימה זוגו 052-3303442 / 09-9558033
 אלעד - גב' יהודית סופר 052-4730519
 ראש העין - בשרי שמעיה 054-5223907

ההרשמה במשרדי "שופר" רח' מתתיהו 10, בני ברק טל: 03-6777779

שו"ת חברותא

'גנזי המלך' מציג שאלות מעשיות שיש להן מענה בדפים הנלמדים במסגרת 'הדף היומי', עם ביאור 'חברותא'. למותר לציין שאין לסמוך על הנאמר בו לפסיקת הלכה

לא תתגודדו במנהגים

פסח וכדומה, שרק על כגון זה נאמר: **"לא תתגדדו"**, שלא יהיו בעיר אחת שני בתי דין אחד נוהג כך ואחד נוהג אחרת. ועיין ב'שדי חמד' (מערכת ל כלל עט). ■

ויש מהאחרונים שכתבו: ששיטת ה'רמב"ם' היא 'שאיין איסור **"לא תתגדדו"** בדבר שהוא אסור מן הדין, אלא רק במנהג בעלמא, כמקום שנהגו שלא לעשות מלאכה בערב

מערכת 'חברותא' מיוחד ל'גנזי המלך'

שאלה: האם האיסור של **"לא תתגדדו"** (דברים יד א) שלא לנהוג במקום אחד בהנהגות חלוקות הוא רק בדברים שהם מעיקר הדין, או גם במנהגים גרידא?

תשובה: שנינו במסכת יבמות: בסוגית **"לא תתגדדו"**. 'אמר ליה ריש לקיש לרבי יוחנן: 'איקרי כאן; **"לא תתגדדו"** לא תעשו אגודות אגודות".

ומבאר רש"י: שאיסור **"לא תתגדדו"** הוא משום שנראה הדבר כאילו יש ח"ו שתי תורות ולכן, רק כאשר המחלוקת היא בדיני איסור והיתר יש לחשוש שמא שתי ההנהגות החלוקות יראו כשתי תורות ולא כאשר החילוק הוא בדבר התלוי במנהג.

אך כתב הרמ"א: בהלכות ספירת העומר (תצ"ג ג) 'יש מקומות שנהגים להסתפר אחר הפסח עד ראש חדש אייר ואלו אינם מסתפרים אחר ל"ג בעומר ויש מקומות שנהגים שלא להסתפר מהפסח עד ל"ג בעומר ומסתפרים מיום ל"ג בעומר והלאה ולא ינהגו בעיר אחת חלק כמנהג זה וחלק כמנהג האחר משום **"לא תתגדדו"**.

ומוכח מדבריו שהוא סובר כי גם לגבי גילוח בימי הספירה, שאינו אלא מנהג, יש את האיסור של **"לא תתגדדו"**.

רחוב האדמו"ר 41 מקוצק בני ברק

להדר בקדשי

למבירה ספרי תורה מהודרים

שנכתבו ע"י סופרים מומחים, יראי שמים בכתב ספרדי, בית יוסף והאר"י

מבצע מיוחד

כל הרוכש ספר תורה עד חה השבועות יקבל ארגז מהודר (או עצי חיים ומעיל)

כמו כן ניתן להשיג אצלנו תפילין מהודרים

לפרטים והזמנות נא לפנות לשי

052-80-777-22

בס"ד

50% הנחה לבתי כנסת

אאא

אלופי הניקיון

פתרונות מתקדמים בציוד חדיש

● ריפודים ● כסאות ● סלונים

● בנקים ● משרדים

● אולמות ● מרכזי כנסים

● בתי מלון ● בתי כנסת

דוד - 052-4440073

Email: aaa1a@smile.net.il

"אוצרות חיים"

קייטנות נשים

במלון ניר עציון

★★★★★

בנימינס ראשון - רביעי יז-כ"ל סיון תשס"ז (03-6/6)

פנסיון מלא

כהמשל

- הרב סמוחה סקן שליט"א
- הרב יחזקאל מנח שליט"א
- הנרסולב הרב נלעד שטע שליט"א
- הרבנית שושנה סולל תור
- הוסרת חרות לי
- הוסרת אילת דגן
- הריקדה בקיבוץ עם חגי דגן
- קוסטיקוה זמור - עם יחזקאל מנח

אוצרות חיים

050-3131740, 03-6880091

"ענוד יוסף חי"

הסידור והמחזורים היוקרתיים והמדוקדקים ביותר לכל חגי השנה אשר קנו להם מוניטין בעולם כולו באותיות מאירות עיניים, עם סימון שוא נע וקמץ חטוף ודגש חזק, וכוונת השם בברכות. בתוספת מנהגים ותפילות והלכות מכל ספרי וכתבי-יד

קדשו של רבנו יוסף חיים זיע"א בעל ה"בן איש חי" בהסכמת ובהמצת גדולי ישראל שליט"א

ובראשם מן הגרוע יוסף שניס"א והר"ם אליהו שליט"א. והנרבי"ן אבא שאול זצוק"ל ועוד... לרני הוצאת המהדורה החדשה

85 ש"ח לסט

להשיג בתנויות המוכרות

לכירורים אצל הסו"ל הרב יוסף חיים מודחי יצ"ו

טל': 02-5382016

מבצע לשבוע הספר בלבד

כל דיסק של שירי רבנו יוסף חיים רק 15 ש"ח

שווה לשמוע שירים שלא הכרתם (לחנים עתיקים)

... "ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל"

מילקי. לא יתן חסות למצעד

איום החרם הצליח: מכרסמים לא ימונו את מצעד

... נותני החסות חוששים מחרמות על מוצרי החברות מצד קהלהצרכנים הדתי והחרדי המתנגדים לקיומו של "מצעד תועבה ברחובה של עיר", כלשונם. מי שספגה קשות את נחת זרועו של חרם שכזה הייתה חברת שטראוס, שהמותג "מילקי", שלה ליווה את המצעד. ארגוני התשובה החרדיים ובראשם הרב אמנון יצחק הטילו על החברה חרם ממושך וחסר פשרות, שגרמו לחברה להפסדים.

יישר כחכם!

לרבבות ישראל הנאמנים לדבר ה' ותורתו שמאז העניקה חברת 'שטראוס' את חסות 'מילקי' ל'מצעד התועבה' בחוצות עיר נמנעים מלהכניס את מוצריה לפיהם ולהביאם לביתם.

יישר כחכם!

בדבקותכם בדרך התורה והיראה שהראו לפנינו גדולי ומאורי הדור ואשר הרחיקו עצמם מכל קרבה לחברה זו ואפילו לסמלה המסחרי שפגעה בכבוד שמים בפרהסיא ללא בושה, ברור עתה לכל שבהרחיקכם אותה ואת מוצריה המזכירים את הגנאי הגדול והמעשים הנלוזים של חברה זו בין לומדי תורה ושומריה, הינכם מקדשים שם שמים ברבים.

יישר כחכם!

בעמידתכם האיתנה מול התומכים בתועבות ומחדירים את מוצריה בקרב מחנה היראים גרמתם לבטולו של המצעד בשנה שעברה ומנעתם את מימונו של מצעד נוסף כזה בשנה זו ע"י חברות גדולות החוששות מכחכם, כח האמונה. בודעם כי שומרי משמרת הקדש באמת לא ישקטו ולא יתנו את אמונתם למרמס.

יישר כחכם!

חילכם לאורייתא

מישיכים לא לאכול מוצרי 'עלית-שטראוס'